

Gazet'a esc de 2 ori: Mercurca si Dumince'a, F6i'a, candu concedu ajut6riale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu s6u 3 galbini mon. sun6t6ria.

Anutu XXXII.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 96.

Brasiovu 25 13 Decembre

1869.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvania.

Onor. Redactiune!

Binevoiti a public6 in col6nele stimatului Dv6stre diurnalu numele nobileloru si marinim6se-loru contribuente din Blasiu, care au alergatu cu ajut6rele loru spre a sustien6 vi6ti'a pre catuva timpu in femeile si infantii nenorociti din comun'a Tofaleu:

1. Ilustra dna Florea Vancea nasc. Nistoru 2 fl. 2. An'a Vlas'a 2 fl. 3. Mari'a Popa 1 fl. 4. Eufeni'a Catana 1 fl. 5. An'a Dologu nasc. Fekete (Negrutiu) 1 fl. 6. Amali'a Moldovanu 1 fl. 7. Amali'a Crisianu 1 fl. 8. Rosali'a Lupanu 1 fl. 9. Iulian'a Balintu 1 fl. 10. Mari'a Tipografu 1 fl. 11. Mari'a Marinu 1 fl. 12. Mari'a Siofanu 1 fl. 13. An'a Titu 1 fl. 14. Mari'a Ratiu 1 fl. 15. An'a F6lep 1 fl. 16. Iulian'a Puianu 1 fl. 17. Eleonor'a Solomonu 1 fl., carora comitetulu formatu in Muresiu-Osiorheiu in caus'a Tofaleniloru in numele nenorocitoru victime le aduce multiu-mita publica. —

M. Osiorheiu 14 Dec. 1869.

Dimitriu Fogarasi m/p.,
presied.

Nicolau Cordea m/p.,
notar. comit.

Sinodulu dela 20 Octobre 1869.

(Urmare.)

In 22 Octobre la 10 se dede semnu pentru siedinti'a a IV. La ordine er6 desbaterea unui regulamentu, ce acestu sinodu dorescea se urm6intru convocarea congresului provinciei metropolitane de Alb'a Iulia. Bine sciea sinodulu, ca densulu nu e competente a legiu' asupra acestei afaceri; inse si aceea i invederatu, ca actualmente nu functiuneza unu organu, carele se aiba indreptatirea in acestu obiectu. De aici cuget6, ca inaint6za benele besericei, candu arata din parte-si nu numai dorinti'a fierbente de a ved6 congresulu adunatu catu mai curendu, ce si modulu, in care se fia compusu acelu congresu.

Din partea acestei comisiuni report6 prof. Al. M. Micu si dede cetire proiectului custatoriu din 17 paragrafi.

Eca in scurtu cuprinsulu acestoru §§asia, precum ii accept6 sinodulu:

§ 1. Congresulu are se fia constitutivu pentru intr6ga provinci'a de Alb'a Iulia, in t6te afacerile economice-besericesci si fundationali (incatu admitu despusetiunile fundatoriloru, si in cele scolare.

§ 2. Congresulu se compune: din a) metropolitulu c6 presiedinte, b) episcopii sufragani, c) cate doi reprezentanti alesi din sinulu celoru 4 capitule, d) reprezentantii preutimei si ai mireniloru, e) doi reprezentanti ai profesoriloru din Blasiu, doi a celoru din Naseudu-Gherl'a, doi a celoru din Beiusiu-Oradea mare, si f) unu repres. alu monastirei din Blasiu, unulu a celei din Bicsadu.

§ 3 si 4. Provinci'a se imparte in cercuri electorali si preutii din fiacare cercu tramitu la congresu cate unu representante alesu de eli, era

mirenii din fiacare cercu tramitu cate doi reprezentanti alesi de catra densii.

§ 5. Archidieces'a Alb'a Iulia-Fagarasiu se imparte in 12 cercuri electorali (celu mai micu de 22.375, celu mai mare de 36.673 suflete); arondarea cercureloru in diecesele sufragane se face de catra ordinariatele respective.

§ 6. Alegatori suntu: a) preutii fungenti in cercurele loru, b) mirenii gr. cat. maioreni, sui juris, nepetati.

Celi domiciliati afara din cercurile electorali, potu a se inscrie c6 votanti intru acelu locu din dieces'a sa, care le este mai indemana.

§ 7. Alesu p6te fi orice alegatoriu trecut de 30 ani, in dieces'a de care se tiene.

§ 8. Ordinariatele prefigu diu'a si numescu comisari, 6r' acestia determina locul si conducu actulu.

§ 9. Preutii alegu directu, cu majoritate absoluta, — in defectulu acestia se face valotare intre doi, cari au majoritatea relativa.

§ 10. Mirenii alegu indirectu. T6ta parochi'a, ce nu trece preste 500 suflete tramite unu delegatu; parochiele mai mari pana la 1000 tramitu 2, pana la 1500 tramitu 3, si asia mai de parte.

§ 11 si 12. Parochulu si curatoratulu conscriu pre celi indreptatiti a alege delegati, — cari (adica indreptatitii s6u alegatorii primari) sub presidiulu protopopulu s6u alu plenipotentiatulu lui alegu delegatulu s6u delegatii, dandu fiacare atate voture, cati delegati are se trametia comun'a aceea in sensulu §-lui 10.

§ 13. Alegerea prin aclamatiune nu este iier-tata.

§ 14. Delegatulu capeta credentionali subscrise de presiedintele, curatoriulu primariu si notariulu curatoratulu si intarite cu sigilulu parochiei.

§ 15. Delegatii intruninduse spre alegerea reprezentantiloru cercuali, sub presidiulu comisariulu (§ 8), inainte de t6te alegu unu notariu si doi scrutatori, c6 controlori ai votisarei. (Dupa analogi'a § 12 fiacare delegatu d6 doua voture.)

Alesi suntu celi, ce voru intrun6 majoritate absoluta, si se provedu cu credentionali subscrise de comisariu scrutatori si notariulu.

§ 16. (Suna de alegerea corporiloru profesorali § 2 lit. e.)

§ 17. Protocolulu dusu despre actulu de alegere se subscie de presiedinte si notariu, si comisariu lu asterne la scaunulu metropolitanu.

Desbatere mai interesante er6 se se intemple la § 3, unde se dicea, c6 laicii se trametia cate doi reprezentanti de fiacare cercu, era preutii numai unulu, — si canoniculu Papfalvi propunea, c6 densii se fia reprezentati in numeru egale cu clericii.

Se sentiea, ca celi pentru reprezentare egale form6za unu numeru considerabile. De aceea metropolitulu pentru facilitarea contielegerei straforma adunarea in conferentia privata provocandu pre toti, celi ce nu facu parte din sinodu, a se depart6. Era mai tardioru desbaterea se amen6 pana in siedinti'a a V tienenda intru aceea si di dupa prandiu.

Intru a V. siedintia se urm6 discutiunea §-lui 3.

Prot. Rusu vorbi cu multu zel pentru tectulu comisiunei.

Canon. Papfalvi pentru paritate, era prot. Ba-

lintu arat6, cumca nici acc6 aduse § nemodificatu congresulu nu va cust6 din 2 de 3 parti mireni, ce s. e. dela noi voru n 18 din cleru si 24 mireni.

Desbaterea, ce astept6m se fia lunga, se termina cu atat'a, de 6ra ce conversarile din timpul liberu intre siedinti'a a 4 si a 5 castigasera una buna intielegere intre membri si cu respectu la punctulu acest'a.

Asia s'a primitu paragrafulu dupa proiectulu comisiunei, in urm'a carei parintele metropolitu in cuvente caldursa descoperi mangaiarea ce semte intru anim'a sa pentru am6rea intre membrii besericei, despre carea sinodulu a datu proba noua; arat6 sperarea ce nutresce, ca acesta am6re va fi reciprocata din partea mireniloru si asia darulu lui Ddiu nu va lipsi.

Alalti §§ din proiectulu comisiunei au trecut prin sinodu si au fostu acceptati mai fara modificari.

(Va urm6.)

Adres'a comitatulu Zarandu

catra ministeriulu de interne, dupa incuisitiunea pentru proclamatiuni.

Casulu cu proclamatiunile, pretinse ca ar' fi sositu din Itali'a la post'a din Halmagiu catre preotulu Butariu, cunoscutu c6 oratore din v6ra trecuta la Gurahontiuului, in comitatulu Aradului, la redicarea monumentulu meritatulu nostru barbatu V. Buteanu, n'a remasu fara consecinti impunit6rie in t6te partile. —

Regimulu in urm'a relatiunei comitelui Haller ordonase incuisitiune, tramitiendu pe procurorulu de statu Angyal Lajos, c6 se se cerceteze dupa t6te urmele proclamatiuniloru. Angyal Lajos venindu la Bai'a de Crisiu facu incuisitiune mai antaiu pe sub mana, 6r' dupa aceea trase si pe preotulu Butariu in 27 Nov. la incuisitiune formalu, pentru proclamatiunile pretinse. O multime de barbati din t6te partile comitatulu se traseru la tribunalulu de incuisitiune. Procurorulu merse in 11 si la Halmagiu, 6r' de acolo la preotulu Butariu in Bodesci, unde ei cercet6 cas'a, fara a afl6, unde nu er6, ce caut6 dlui. Proclamatiunile cele trei tramise prin posta tocma le prededese inca atunci preotulu Butariu la pretorele, c6 unu ce necunoscutu, apoi nici ca s'au mai aflatu altele decatu a-cele trei. Eta spese facute in desiertu din partea statulu totu numai din prepusu, care a mai produsu si acestu fiasco pe langa cele mai multe de pana acum. Angyal trece pe la Oradea mare la Clusiu, c6 se continue cercetarea, fiinduca si ardeleni fuseru la Gurahontiu, inca si cavalerii si eroii nostri Balintu si Axente Severu. In 10 Dec., dupa cum relation6za corespondintele „Albinei“ din Bai'a de Crisiu cu datu 12 Dec., a mai facutu procurorulu cercetare si la preotulu din Caraciu Ioane Iurc'a fara a afl6 ceea ce nu ecist6, cu t6te, ca denunciarii uimiseru pe Angyal Lajos, ca au sositu asemeni proclamatiuni si la post'a din Bai'a de Crisiu.

La incuisitiune parintele Butariu facuse esceptiune in contra unui avocatulu, care in 48 facuse pe judele de sange si acum se chiamase se st6 de facia si elu la incuisitiune. Elu (B.) a intrebatu, d6ca acestu judeciu este judeciu de sange, dupa cum a fostu si celu dela 1848—49?! N'a primitu inse nici unu respunsu. Incuisitiunea inse a esitu fara rezultatu intentionatu. Totu rezultatulu e, ca s'a alarmatu poporulu din comitatu. —

Comisiunea comitatulu Zarandu tien6 siedintia in 6 si 7, in care dupa unu corespondinte alu „Federatiunei“ a luat u-ac6sta cauza si caus'a Tofaleniloru in seri6sa considerare, anumitu:

„In congregatiunea comitatense, ținută în 6—7 a luni cur. comitetul comitatense primii propunerea vice-comitelui Francu: de a trimite guvernului una adresă, carea, reducându cauzele investigației ce se urmăze acum mai de două săptămâni, la adevărata lor valoare, se arate guvernului adevăratele cauze a le nemulțumirii poporului de aici și se cere delaturarea acestor cauze.

Între aceste cauze principale se însira legile privitoare la uniunea Transilvaniei cu Ungaria și la cestiunea națională, apoi tristul evenimentu dela Tofaleu.

În privința celor două prime, comitetul Zarandului roga guvernul să propună încă în decursul sesiunii prezente dietali proiecte de legi, prin cari se să modifice legile nedrepte din cestiune și se să înlocuiască cu altele basate pe drept și pe consimțimutul poporului, pe cari le interesă; era Tofaleii se să repună în posesiunile lor, îngrijindu-se guvernul de desdaunarea ecuitabile a baronului Apor.

Comitele a enunțat concluziunea că, pe baza motivelor aduse de vice-comitele Francu în raportul său, protonotariul să gătască adresa ex off, era după aceea să primii unu proiectu de adresă alu dlui Secula, basat pe aceleași motive.

„Eca „Albină“ ne aduce și adresa, care trebuie să intereseze preste toate pe romani:

Adresa **Zarandului** catra ministrul internelor.

Escelsu ministeriu din intru!

Inștiințati oficialmente și avendu și cunoscintia faptică, cumca escelsu guvernul prin unu emis alu sau procurorului regiului urmăresce în acestu comitat chieru și în aceste momente o cercetare pentru constatarea unei fapte, ce afirmativmente ar fi neliniștitu și agitatul opiniunea publică și spiritele particulare; acestu comitetu de comitat vine în sinceritatea conștiinței și a științei sale, cu detoriul respectu oficiosu, a aduce lamurire convenită despre adevărata stare a lucrului.

Premitemu, ca deslucirea ce vremu se o facem este puru adevărul obiectiv, fara alta privire decatu avendu în vedere adevăratele interese patriotice intru întielesu celu mai bine preceputu alu cuventului, și avemu credința, ca vomu castigă apretiarile binevoitorie ale înaltului guvern.

Din informațiuni, probabilmente sinistre, înaintate catra guvernul se pretințe, ca cu ocaziunea eternisării memoriei martirului romanu Ioane Buteanu, prin redicarea unui monumentu pe teritoriul comunei Gurahontiu în comitatul Aradu unu preutu romanu din acestu comitat din comună Bodesci, anume Nicolae Butariu, ar fi rostitu unu discursu incriminatoriu și atitatoriu, și prin acestă s'ar fi revoltatu spiritele și conștiințele compatrioților. Cercetarea ce se face în acestu obiectu va documentă partea afirmativei culpabilități; este înse fapta necontestabilă, ca memoratul discursu, în locuitorii acestui comitat n'a escitat nici cea mai mica neodihnă, și precum celelalte discursuri rostite acolo, așa și acestă, s'a stersu fara alta urma decatu că orice discursuri rostite asupra unui obiectu de pia memoria, nu numai, ci a fostu mai multu o consolatiune pentru o pierdere sentita. Este prin urmăre cu totul retacita acea suposițiune, ca desu memoratul discursu alu preutului Butariu ar fi causatu macaru vre o umbra de iritatie.

Cestiunea proclamatiunii adresate prin posta totu acelui preutu Butariu, a fostu și este privita că unu lucru multu mai puțin, decatu se merite intru adevărul o consideratiune mai serioasă, și în acestu comitat n'a miscatu nici unu spirit, nici o credință; ca-ci nu noi suntemu aceia, înaltu guvern, cari se ne miscam la ori și ce încercare de agitatiune, fia aceea catu de ponderoasă, din vechiă noastră credință și iubire catra scumpă noastră patriă, patriă strabunilor nostri, susținută și aপরতা cu sudorea și sangele nostru în tocma că a celorlalte națiuni conlocuitorie, ni este și n'oa multu mai scumpă această patriă, decatu că înse se conlucramu la distrugerea și calamitatea ei, ce ar proveni din neînțelegeri de orice natură.

Neînsemnate lucruri dreptu-aceea, că cele două memorate, n'a trecut nici prin minte locuitorilor acestui comitat de ale apretia și amerită după pondul, ce sinistremente li s'a atribuit: ci deca suntu nemulțumiri și neîndestuliri în popor, acele provin cu totul din alte cauze, și ne ținem de detorința patriotică a le relevă înaltului guvern în sinceritatea animei noastre și marturim că dă, are poporul nemulțumiri și neîndestuliri, acele provin înse din următoarele:

Cestiunea naționalităților, în care este creată o lege și sancționată de Domnitoriul, această lege, carea de altminte o respectam că atare, nu mulțimesce pretenziunile a foarte mulți patrioți, și această nemulțumire manifestată în însăși camera, și în opiniunea publică, o știe lumea și înaltul guvern; și noi între barierele legii vomu nișul totu de ună, că această lege cuprinsă în art. dietal XLIV . . . din anul 1868 se să înlocuiască cu altă prin care această cestiune vitală în patriă noastră se castige o soluțiune mai nimerită, mai fericită și cu care se fia pe deplin mulțumite toate națiunile patriei. Și candu, înaltu ministeriu, ve descoperim această rană usturătoare, nu potemu omite, că se nu ve rogamu cu totu respectul, să binevoiti a face dispusețiunile necesare legale, pentru schimbarea legii memorate despre naționalități, pentru că se binemerități de bunul publicu alu patriei.

Intocma, escelsu ministeriu, este și legea compilată pentru uniunea Transilvaniei cu Ungaria în art. de lege XLIII . . . din anul 1868; cate nemulțumiri a produsu și această, este atatu de comunu cunoscutu, încatu ar' fi prea de prisos să le mai reimproșetam; lucru constatatu înse, afara de tota îndoielă este; ca nemulțumirile facia cu această lege ecistu, ca acele nu se potu vindeca cu succes decatu prin abrogarea acelei legi, și înlocuirea ei cu altă în această cestiune, carea se satisfacă justelor și ecitabilelor pretenziuni generale, și se mulțimescă pe toti patrioții de o potrivă, ca-ci atunci și numai atunci cu spirite odihnite, cu pretenziuni indestulite, această pară frumoasă, se va poté aventă la locu și consideratiunea ce o merita după pusețiunea și importanța sa, în concertul tierilor din imperiu, și din lumea civilizată; — venim dreptu-aceea cu patrioticu devotamentu a cere să aveți bunavoință a face pașii legali și pentru abrogarea legii din cestiune și instituirea alteia în locu ei, cu concursu majorității locuitorilor din Transilvania; astmodu fiindu ecuitabil și legala procederea, că se produca rezultate mai corespunzătoare și mai indestulitorie.

Nu potemu încheia, escelsu ministeriu, se nu ni descoperim, ca pe langă nemulțumirile memorate s'a mai adausu unu trist incidentu cu fatală cauza dela „Tofaleu“, carea a esacerbatu spiritele a toti patrioții adevărați, și se nu exprimem, ca ar' produce mare mangaiare și indestulire în animile tuturor patrioților, candu această cestiune s'ar acomplană intru întielesu ecuitabil și umanitaru. — Condolentia noastră este adenca pentru acestu intru adevărul trist evenimentu social, și noi avemu firma credința, ca totu lucrul s'ar poté reasiedă în cursul sau regulat secularu; pentru care cuventu venim cu supusă noastră rogare că escelsu ministeriu se să indure a dispune, că fostii clacasi esposonati din Tofaleu se să reasiedie în posesiunile și proprietățile avute; era în privința escontentării fostului proprietariu feudal br. Caroln Apor, se faca ecuitabile dispusețiuni, că se să acomplaneze cu indestulire și liniste.

Acestea ar' fi astadi unele dintre cele mai esențiale plangeri, a caroră leuire imploram și cu tota sollicitudinea o recomandam înaltelor atințiuni și apretiarilor binevoitorie, cari de altminte perseveram cu detoriul respectu și devotamentu oficiosu.

A escelsului ministeriu de interne.

Comunitatea comit. Zarand.

Ce se dicem la această adresă? Dicem, ca pronitatea comitatensilor Zarandeni de a nu omite cu indiferentismu nemica, ce pretendu demnitatea, stimă interesul și dreptele dorințe ale națiunii romane, er' e dovedita. Oare ati trimis una asemenea reprezentatiune și la dieta? Oare ati provocatu și pe celelalte cate toate jurisdicțiuni, că se să întrepuna pe cale oficiosa pentru vindecarea ranelor și implinirea dorințelor poporului romanu? Si oare celelalte jurisdicțiuni romane și cu romani multi nu voru face catu mai curundu asemenea?! E dorința comună și obligatiune sântă această, ma și urgentă. — R.

Cartea lui Dr. Adolful Fischhof*).

„Această carte scrisă de unu dintre cei mai renumiți barbati ai monarhiei va face cu totu dreptul epoca pe terenul național și politicu nu numai în tierile dominate de casa Habsburg-Lotaringică, ci și în altele locuite de națiuni diferite

*) Oesterreich und die Bùrgschaften seines Bestandes. Politische Studie von Dr. Adolf Fischhof. Wien 1869. 80 mare 225 pagine.

în limba și intru tota ființa lor. Această opiniune este comprobata prin votul unui număr foarte considerabil de diare, care apara drepturile politice-naționale ale poporului conlocuitorie, precum și prin furia de care sunt rapite acele diare, care sub una și alta formă și masca apara despotismul.

De aceea unu amic alu poporului nostru ne scrie în diiele acestea: „Ve rogu să spuneti tuturor romanilor, cari cunosc limbă germană bine, cari simtu și cari pricepu ceva din mersul lucrurilor omenesci, că cartea lui Dr. Fischhof se să citească și recitească cu tota luarea-aminte și se să sbea în sufletele lor, pentru că ea este adevărul evangelicu alu națiunilor calcate și bajocurite; numeroșele maxime politice arborate (înaltate) și susținute de acestu barbatu politicu sunt totu atatea anghire salvatorie ale corabiei statului și ale tuturor națiunilor, prin urmăre și ale romanilor. Unu publicistu romanu cutezase în 1863 a recomanda unele institutiuni din Elvetia, același înse și atunci și mai apoi fù luat în risu și în bajocura. Acuma vene Dr. Fischhof și — provocanduse la doctrinele lui Montesquieu, la scrierile unor barbati geniali că Vollgraff, Leon van der Kender, Robert Mohl, Anton Springer, br. Victor Andrian, Dr. Mühlfeld, chieru și la br. Iosifu Eötvös**) și susține în faciă lumii, ca viitorul monarhiei și alu națiunilor conlocuitorie nici decum nu se poté asigura pe alta cale și prin alte asiedamente, decatu numai deca va fi reorganizată intru totu cuprinsul ei după modelul Elvetiei în totu respectul.“

„Nu ve separati, ca Dr. Fischhof vorbesce de cultură cea apasă a romanilor, ertati această în gratia doctrinei unice salvatorie pentru națiunea romană din Transilvania, Ungaria, Bucovina. Nu ve indestulati numai cu estrasele adesea seci, pe care vi le dau diarele, cetiti cartea întreaga. Vedeti dora veti afla unu traducatoriu bun, carele se nu -și bata joc de una carte scrisă cu atata eruditiune, genialitate, convicțiune, ci se să prefaca în romanesce așa, în catu citindu traducțiunea se să para că această este originalul. Cautati dora veti afla și unu editoriu liberal, care se puna spesele tipariului. Inca una dată: cartea lui Fischhof este unu adevărul firu alu Ariadnei p'ntrelabirintul celu spaimantatoriu austro-ungurescu și unu fanaru luminatoriu pe secolu înainte. Doctrinele lui Dr. Fischhof și ale numeroșei sale partite voru reesi de siguru victorioșe. Deci properati și studiatu din temelii pe Dr. Fischhof, era intr'aceea se nu ve perdeti patința în nici unu respectu, ci se stati neclatiti în credințele voste naționale și politice, ca-ci sciti voi proverbiul: Nu aduce anul de aduce oră.“ —

Demnstratiunea lucratorilor din Vienă.

În ziua deschiderii senatului imperialu se adunaseră lucratorii înaintea casei parlamentare, pentru că se faca presiune, că parlamentul se nu -și uite erasi de cauză lor, și mai dandu la senatu o petitiune, se dovedească și demustre, ca cele cuprinse intr'ensa e vointă tuturor lucratorilor. Conducătorii poporului lucratoriu emisera adica de timpuriu invitatiuni în laintru și în afara spre a face demnstratiunea impuitoră. Se să adunara lucratorii din Vienă din toate cercurile, multe mii, încatu abia încapă pe piața și pe strate. Ostasimea încă eră consemnata și gata de luptă. — În piața de parada se formă poporul în carrea și tocma, candu se desiertara tunurile pentru începutul cuventului de tron, merse Schönfeld redicatu pe umeri în miulocul poporului și lu provocă să aléga o deputatiune la min. și poporul alege ună de diece membri, care să duseră petitiunea la min. Taaffe. Min. nu vră a primii deputatiunea întreaga, decatu numai pre trei inși, pe cari încă i infruntă, ca parându terenul legal adunare preste 8000 (25) popor, esindu dintre marginile legii. Baudisch, unu din deputatii poporului respunse, ca în senatu sunt reprezentate toate clasele poporului, numai plasă lucratorilor nu și n'au aflatu altu miulocu de a-si exprime dorințele, decatu prin astfelu de adunare.

Taaffe: Deca venieai singuru fara adunare făcută, te asi fi primitu mai bucuros. — Baudisch: deca asi fi venit singuru petitiunea s'ar fi privitu că o spresiune personală și s'ar' fi pus de o parte. Poporul s'a adunatu să documenteze, ca această e vointă lui. Taaffe: Ah, această e agitatiune.

**) Die Garantien der Macht und Einheit Oesterreichs. 1859.

Pfeiffer: Nu e agitatiune d. min., ci e o re-actiune nascuta din apasarea nóstra. Taaffe: Prin asemenea demustratiuni se impedece regimulu liberale dela punerea in viétia a institutiuniloru liberale, pentruca prin astfelu de pasi se provóca alte contrademustratiuni anumitu din partea clericaliloru. Dep. Baudisch cere respunsu otaritu, care se lu impartasiésca poporului de afara. Min. repetiesce, ca singuru nu póte dá altu respunsu, decatu, ca va aduce petitiunea inaintea consiliului ministeriale. Deputatiunea se duce dar' intre poporu, care sub presiedinti'a lui Hartung primí reportulu deputatiunei. Baudisch, descopere poporului asia:

Min. ne a manatu pre terenulu legei; eu ei respunsei: cum si unde se ne aducemu dorintiele nóstre in modu legale?! Reuniunile si adunarile de poporu suntu terorizate si in senatu suntu fara reprezentanti: asia dara afara de dreptu! (furtuna de aplause). Dorintiele nóstre inse arata, ca vremu a fi ómeni si civi de statu si acésta e o cerere drépta. Eu propunu, cá adunarea se decida:

1. Ca ea primesce petitiunea data regimului de a sa si se invoiesce pe deplinu cu cupriusulu ei.

2. Ca aprobéza tienut'a deputatiunei, ce s'a alesu de catra poporu sub cerulu liberu, si va fi totudéun'a gata a stá cu peptulu pentru toti pasii si tóte lucrurile deputatiunei acesteia (aplausu furtunosu).

Dep. Hartung dice: Min. ne a disu, ca se fi mai calcatu drumulu petitiunei; noi i amu respunsu, cumca dintre numeróse petitiuni, ce le amu datu la senatu pana acum, **nici** un'a nu s'a luat in considerare. Deci, déca poporulu in fine a venitu elu singuru, e de escusatu. Petitiunea se primesce, cu unanimitate de conclusiune si cumca adunarea sta buna pentru deputatiune. In fine se cetira multe telegrame dela lucratorii din deosebite tieri, cari ii aplaudá dicundu, ca toti lucratorii de prin provincie se invoiescu cu pasii celoru din Vien'a si ei voru face paretele celu de otielu in contra despotismului.

Aceste telegrame fura primite cu mare entusiasmu si Hartung demite adunarea acésta, care se tienú intr'o sala, pe candu poporulu érá afara, si in urma fara nici o disordine se dimise poporulu la ale sale. A lasatu inse acésta adunare o impresiune fórte mare in domnisiori, care cine sci ce mai póte nasce.

Numai candu se va disciplina si ordina poporulu in favórea lui prin midiulóce de cultura, cum se face acum prin conveniri si prelegeri in tóta Europ'a — se póte sperá venirea dreptatii lui si a lui Ddieu. Parintii poporului de -si voru pune si sufletulu pentru turma, suntu oblegati a o lumina si a face, cá se-si iubésca ordinea, disciplina, ca numai fiindu toti o anima póte fiacare reesi eive liberu si fericitu. —

Tofaleu, in Decembre.

Onor. Redactiunei!

Sil'a si persecutarea asupra nóstra fostiloru locuitori ai comunei Tofalu nu mai are margini? — Nu este de ajunsu, ca suntu espusi pericolului de a muri de fóme, si frigu pre marginele drumulu tieri (?), — nu este de ajunsu, ca suntu lip-siti de case, si mosjórele pentru care au siervitu mosii si stramosii nostri, — nu nici aceea, ca unii dintre noi suferu asprimea carceri acum de 2 luni si diumetate.

Oficiolatul din M. Osiorheiu merge si mai de parte, facundu sila morala celoru incarcerati si legandu eliberarea loru din carcere de 2 conditiuni:

1. Ca numai atunci ii voru eliberá, déca voru spune cine i au invetiatu se se opuna judelui procesuale, candu a voitu a scóte nesce vite bolnave din curtea unui esposionatu spre ale licita.

2. Nu i voru elibera pana voru face pace cu br. Apor, platindu restantiele si parasindu satulu ori luandulu in arenda. — Spunendule totuodata, ca trebuie se i fi invetiatu ori vreunu advocatu ori altu omu invetiatu.

Frumóse si umane conditiuni! . . . a sili pre ómeni moralicesce, a dá pretiulu rescumpararei cu marturisirea neadeverului, si a introduce cercetare asupra loru. Apoi se lierte oficiolatul si ori cine, déca i spunemu francu, ca noi nu neamu opusu nimeni, decatu amu alergatu cu mici cu mari in tóte partile plangundu si blastemandu pre stapanulu nostru, ca ne au lipsitu de casele strabune.

Tofaleni.

Astadi se fin alu cincilea cursu telegraficu, care s'a tienutu aici in Pest'a, la alu caruia ecsamenu de statu a presieditu d. Athanasiu Cimponeriu, secretariu ministeriale, si la care a fostu provocata tenerimea romana prin mai multe diurnale romane, se participéza.

Continuandu dara relatiunea din Iuniu a. c. cu privire la caus'a acést'a: ne tienemu de datorintia, a face on. publicu romanu cunoscutu, ca dupa inchierea cursului si a ecsamenelor de statu — tenerii aspiranti romani mersera in corpore la locuinti'a d. Cimponeriu, spre ai multiami pentru ostenelele nemarginite, si buna vointi'a dovedita catra densii.

Vorbitoriulu fu confratele nostru G. Rudeu, din a caruia cuventare reproducemu numai urmatóriele: „Mai tóte suntu trecatórie, mai tóte intemplamintele pieru in scurtu timpu din memori'a mintei omenesci; pieru, pentruca nu suntu insemnate, nu suntu demne, de a atrage atentiunea ómenimei. Ecsista inse totusi unu tesauru, carele nu e supusu perirei, carele din contra din di in di totu mai tare infloresce, totu mai tare lucesce, si acela e fapt'a buna, din care provine onórea si meritulu.“ scl.

. . . In fine cá la unu tata, cá la unu refugiu si patronu alu tenerimei aduce multiamita ferbinte, si urari de fericire.

D. secretariu Cimponeriu respunde: „Me bucuru, ca éra vedu contingentulu telegrafistiloru romani marinduse; ca vedu éra unu numeru frumosu, esitu cu calcule laudabile la ecsamenulu de statu; me bucuru si de cuvintele de recunoscintia, ce avurati bunatate a-mi le impartasi. Eu din parte-mi ve spunu numai acea, ce amu spusu si altoru frati de unu sange la asemenea ocaziune, adica: ca meritulu la ecsamene, unde ati escelatu, e in prima linea alu dvóstra; éra eu mi-amu facutu numai datorintia.“

„Acum inse mai adaugu acea, ca -mi pare reu, ca nu amu bracia mai mari, spre a poté cuprinde, imbraciusia tóta natiunea; ca nu amu avere materiala si venituri mai mari, spre a le impartu cu fii natiunei cei seracuti, dar' cu capacitate rara; -mi pare reu, ca nu amu terenu mai largu de activitate, se dau dovedi natiunei nóstre, ca faptele, éra nu vorbele góle ei suntu folositorie, o potu ferici.“

„In modest'a mea pusetiune sum multiamitu, déca sciú, ca -mi veti pastrá memori'a buna; recunoscintia vine de multe ori tardiu, dar' totusi nu póte remané afara. Conscienti'a mea, domniloru! e cea mai curata, si dorescu numai, cá se devinu in o pusetiune, in carea asi poté mai multu face.“

In fine ceva despre denumirile si promotiunile facute in institutul telegraficu din Iuniu a. c. pana acuma sub referat'a dlui secretariu Cimponeriu: S'au naintatu urmatorii telegrafisti de a II clasa la I clasa cate cu 700 fl. v. a. salariu si 120 fl. v. a. pentru cortelu:

Constantinu Savu, Georgiu Serbu, Constantinu Cimponeriu, Gruia Liuba si Stefanu Ioanovicu.

S'au intaritu in servitiu definitivu cate cu 600 fl. v. a.; Albionu Nascutiú, Georgiu Liuba, Eftinie Ciobanu.

S'au denumitu de nou cá telegrafisti de a II cl. cate cu 600 fl. v. a.: Romulu Leota, Demetriu Scutu, Urosiu Ioanovicu, Samuilu Iovitia, Ladislau Mantia, Semproniu Simonescu, Iosifu Crenianu, Ladislau Ruscanu.

S'au denumitu de practicanti cate cu 300 fl. v. a. Constantinu Coti, Nicolae Olteanu si Vincentiu Iancu.

S'au calificatu de nou spre servitiu telegraficu din cursulu tocmai acum finitu, si voru fi denumiti catu mai curendu: Iosifu Zaharia, Pascu Milu, George Rudeu, Vincentiu Angelescu, Stefanu Popovicu, Athanasie Mircu, Ioachim Mihaiu, Nicolae Marcu, Stefanu Marcu, Nicolae Crenianu, Marcu Barbu.

Dumndieu cu noi, cu sprijinitoriulu nostru si cu caus'a nóstra. —

Mai multi cursisti absoluti.

Testamentulu A. Basiota,

proprietariu in Pomarl'a, judeciulu Dorohoiu in Romani'a de catra Bucovin'a.

(Capetu.)

Art. IX. Fiinduca, prin cultura si invetiatura numai, póte omulu deveni utilu societatii, pentruca numai prin lumina póte osebi caile retacite

de acele, care conducu la adeverat'a cunoscintia a binelui si a reului, regulezu, cá din cealalta avere a mea, catu va prisosi, dupa plat'a integrala a legaturiloru si indeplinirea tuturor despositiuniloru de mai susu, se se infintieze pe mosi'a mea Pomarl'a unu institutu **academicu** cu titlulu: „Institutulu Anastasie Basiota“, compusu din tóte clasele trebuitórie pentru cá unu elevu, candu va ispraví studiele in acestu institutu, se fia primitu in ori care universitate européna pentru invetiatur'a vreunei sciintie.

Art. X. In acestu institutu se voru admite numai fii de romanu de religie ortodocsa, fara de midiulóce, de pe mosiele mele Pomarl'a, Lisn'a si Cucoreni, cum si parte din copii institutulu de orfanotrofia grigorianu din Iasi, la a caruia fondare amu contribuitu si eu.

Art. XI. Permitu se fia admisi si alti copii de romanu crestini ortodocsi, de ai compatriotiloru mei, cari voru vroi a se lumina din aestu institutu, inse tóta cheltuiel'a necesaria pentru ei, a-fara de invetiatura, va fi pe socotél'a loru propria.

Art. XII. Acestu institutu academicu va fi formatu si regulatu dupa metodulu celoru din Parisu, in conformitate si cu legile tieri noi, pentru care se voru aduce profesori francesi din cei mai cu cunoscintia si moralitate, spre a se pune o basa solida acestei institutiuni, ér' cu timpulu, esindu buni profesori din elevii, cari voru seversí studiele loru si in strainatate, voru fi admisi profesori la acestu institutu.

Art. XIII. Limb'a francesa totudéun'a va fi obligatória, spre usiurarea invetiaturiloru mai de parte in strainatate, dupa finitul studieloru din acestu institutu.

Art. XIV. Intretinerea copiiloru din institutu va fi totudéun'a potrivita cu deprinderile loru nationali, fara luesu si cheltuiela, dupa cum au fostu crescuti si parintii loru.

Art. XV. Restulu averei mele, ce va prisosi preste fondarea si intretinerea institutulu academicu cu tóte cele trebuitórie, se va dá cu procentu, cu garantie solvabile, si cu procentele ce se voru incassá se voru tramite elevii cei mai cu talentu, care voru termina studiele in acestu institutu academicu, pentru a invetiá la universitate straina vre o sciintia óre-care, dupa despositiunile loru naturale, regulanduse sum'a trebuitórie dupa timpu pentru intretinerea loru, ér' observanduse, ca unii din ei nu respundu la scopulu, pentru care au fostu tramisi, se va contení cu darea subventiunei.

Art. XVI. Pentru ecsecutarea in totulu a acestui testamentu, rogu se primésca a fi ecsecutorii testamentari domniele loru dd. Nicolae Rosetti Rosnovanu, Vasilie Pogoru, Ioane Ianovu, Alecu A. Balsiu, Nicolae Calimachi Catargi, Dr. Ludovicu Eusu si episcopulu Vladimirusuhupanu; din acestu numeru de ecsecutori testamentari, trei voru fi cu léf'a anualá, si anume: episcopulu Vladimirusuhopan, care va binevoi totuodata a primí insarcinarea inmormentarei mele, cum si a grigiiloru pana la 7 ani; d. Dr. Ludovicu Rusu si Ioane Ianovu, carele, osebitu de ecsecutoru testamentariu, va fi insarcinatu cu tóte procesele si afacerile succesiunei pentru limpedirea averei mele; lefile acestoru trei ecsecutori testamentari se voru determiná potrivit cu ostené'l'a, cheltuiel'a si drumurile ce voru fi siliti a face, de catra ceilalti 4 ecsecutori testamentari.

Art. XVII. Déca se va crede mai folositoriu, averea nemiscatória, remasa in partea mea disponibila, dupa darea legaturiloru in pamentu, se va poté preface in bani, conformu cu legile tieri, acést'a inse cu incuviintiarea siefului statului, dupa propunerea ecsecutoriloru testamentari.

Art. XVIII. Tóte sumele de bani, ce se voru incassá din vendiarea averei mele miscatórie si nemiscatórie, se voru dá cu procentu, dupa plat'a legaturiloru, inse cu ipotece secure, ne putendu nimene, sub nici unu cuventu, a le pastrá pe creditu personalu. Asecurarea baniloru se va face prin tribunalele respective, dupa regul'a ce se pazesce pentru asecurarile orfanicesci.

Art. XIX. Tóte decisiunile si despositiunile principiale, ce se voru luá de catra ecsecutorii testamentari, nu voru fi valide, decatu cu unanimitatea voturiloru, afara de lucrurile de pura administratiune, bine determinatu. Ecsecutorii testamentari nu voru avé dreptulu, sub nici unu cuventu de a inlaturá séu modificá despositiunile precisate de mine.

Art. XX. La casu de neintielegere séu de ne-dimirire asupra vreunei cestiuni, dd. ecsecutori testamentari prin reportu voru supune casulu siefului statului romanu, si Mari'a Sa, carele este sprijinulu

actelor de binefaceri, nu va refuza, ca omu privat, de a decide, si decisiunea sa va fi considerata ca a mea propria.

Art. XXI. La casu de retragere a vreunii din ecsecutorii testamentari, numiti de mine, seu la casu de morte, ceilalti voru reportá siefului statului, pentru ca se chibsiuésca si se numésca o alta persóna démna de acésta misiune.

Art. XXII. Candu voru incepe a fi teneri capabili din institutul meu academicu, cari voru indepliní studiile loru si in strainatate, administratiunea ecsecutorilor testamentari se va incredintiá numai la asemeni barbati, pe care sieful statului ei va crede mai destoinici. La acésta reformare a administratiunei, sieful statului va binevoi a combiná, dimpreuna cu ecsecutorii testamentari, ce voru avé a se retrage, la catu se fia redusu numerulu ecsecutorilor dela acea epoca inainte, si cata léfa se li se platésca, ca-ci pana la acelu timpu speru, ca averea mea va fi indestulu de limpede, spre a nu mai fi nevoia de unu numeru insemnatu de ecsecutori testamentari.

Art. XXIII. Guvernulu este in dreptu de a controlá institutul academicu, déca se mantiene dupa cum este destinat, ne avendu nici odata dreptulu si sub nici unu cuventu de a luá administratiunea seu veniturile afectate la acestu institutu.

Art. XXIV. Pe fic'a mea Elen'a o binecuvintezu din adenculu animei mele, rugandu pe Atotputerniculu Dumnedieu se o intarésca in calea vietiei si se i lumineze cugetulu, pentru ca totudéun'a purtarile sale se fia placute lui Dumnedieu si ómeniloru.

Art. XXV. De si este amaru pentru fiacare omu de a se desparti de lumea acést'a, ca-ci insusi Christosu a disu: „Dómne, fa se tréca pacharul acest'a dela mine, inse Dumnedieu Tatalu, celu fara de inceputu, l'a jertfitu pentru mantuirea omului“, redimatu pe acésta credintiá, cu sufletulu plinu de sperantia in nemesurat'a bunetate si indurare a celui prea inaltu, dicu lumei ultimulu adio, binecuventandu numele Domnului totudéun'a, acum si pururea si in vecii veciloru aminu.

Pomar'l'a, 1869 Octombro 25.

A. Basiota.

NB. Parintele Alecsandru, prevediutu la Nr. 8, ca i lasu 200 falci pamentu in Besarabi'a, se notéza, ca famili'a sa este Lefteru.

A. Basiota.

Atestezu, ca d. testatoru Anastasie Basiota este in depline facultati mentale si intelectuale.

Pomar'l'a, 1869 Octobro 25.

Dr. L. Rusu.

(Urméza legalisatiunea tribunalului de Drohoiu.) — „Rom.“

Cronica esterna.

ROMANIA. Lupt'a intre partite si organele loru, care nu póte se fia atatu principiale, catu e ea multu personale, — ori póte si pentru plapoma, nu slabesce intru nimicu, cu tóta provocarea facuta chiaru si in cuventulu de tronu. „Democratia“ pórtá frica de sturbarea constitutiunei, si orce incalzare catu de pucina si aparenta din partea regimului seu a organeloru lui sternesce afectele indignatiunei, cu care se ataca fara crutiare orice aureola, ce ar' amenintiá libertatile asiediate in constitutiune. Trebuie se marturisimu, ca dupa cum vedemu din expresiunile diurnaleloru si din cele de mai diosu, esite chiaru si din gur'a ministriloru, libertatea de presa in Romani'a nu are parechia pe totu rotogolulu pamentului. Acolo se dau pe facia orice prevaricatiuni, cutediari nesocotite seu omisiuni naravite de susu pana diosu fara sfiéla si fara flori, ca voru fi trase Redactiuni inaintea tribunaliloru criminali, pentruca au spartu cumva cate unu cuibu de fara-de-legi seu de abusuri, pentru apasari si prevaricari; ma si la audiulu de faime prejudiciose romanismului se facu interpelari publice cu imputatiuni catu de aspre; si totusi din partea regimului se dau in „Monitoriu“ numai deslusiri, rectificari si demintiri; si cu acestea se termina flagelarea presei, care la noi se finesce cu inchisori si multce. — Alta e marirea sórelui si alta a lunei de libertate. — Pana candu va durá acésta libertate Romani'a din lupte de aceste va esi mai munda si mai frumoasa decum a fostu, fortificata din tóte partile, de unde o amenintiá atacurile seculari.

— Altu avansu. Dela facultatea de medicina din Parisu se publica una telegrama din partea decanului prin prof. delegatu Bouchardat, ca

elevii de medicina din Bucuresti, cari mergu la Parisu a terminá studiale „trecu absolutamente ca nationali francesi“ intru tóte, si cá doctori „se bucura de tóte privilegiale acordate nationaliloru francesi in tóta intinderea imperiului“. Asemene suntu romanii priviti si in Itali'a si in Spani'a, numai se nu stamu rodiendu totu numai la radecin'a chrianiului, ci se damu si noi parola mai désa si mai seriósá cu fratii nostri din Occidente, déca nu altfeliu si per pedes apostolorum, informandui bine despre sórtea nóstra si deadreptulu si despre simpathi'a naturale, ce ne léga pentru eternitate intru propasire la culmea civilizatiunei celei adeverate, dar' nu mincinóse. —

— M. S. Domnitoriulu Romaniloru respunse la deputatiunea camerei, in fruntea careia presiedintele Grigorie Balsiu ei presentá adres'a camerei, cu urmatóriele cuvinte, provocatórie la concordia:

„Amu ascultatu cu o viua placere adres'a adunarei. Nu me indoiescu, domniloru, ca dvóstra veti dá totu sprijinulu guvernului meu; fiinduca numai prin armonia perfecta intre tóte poterile statului se potu realisá adeveratele aspiratiuni ale natiunei; in acelasiu timpu, prin acést'a veti realisá dorintiele mele cele mai sincere pentru tíera.

Suntu convinsu de mai inainte de simtiementele exprimate prin acésta adresa, si ve multiamescu cá si pentru cuvintele adresate Dómnei si Mie.“ —

Fratele Dómnitórii Romaniloru Alt. Sa princ. de Wied s'a logoditu in Hag'a cu principes'a de Oland'a, nepóta regelui Prusiei si alu Olandiei. — Influinti'a rudenii dinastiei romane Carolingice se totu mai estinde. Fia de bunu auguru pentru romanii!

— Unu zelu mare a desteptatu inse er'a libertatii in Romani'a, ca-ce astadi si ieronomachii, cari nu scieau decatu a servi panteceului si a esplotá averile Romaniei pentru tíeri straine in pericululu si stingerea romanismului, -si arata adi unca dorintia de a puté confaptui pentru luminarea natiunei prin intemeierea de institute prin monastiri. Asia vedemu pe unu Iosifu ieronomachu dela schitulu Cotmen'a distr. Argesiu, ca cere vóia dela ministeriu a inlocuí in Schitu o scóla de modelu, pentru cultur'a tenerii generatiuni! Schitulu e de 500 ani intemeiatu de fericitulu domnu Mircea Basarabu, eroulu romanu. care sciú tramite respectu preste granitie la cele mai tari monarchie. Acestea virtuti si amóre a lui de patria vré monachulu se le resuscite in animele tenerimeii din giuru. Onóre monachului, parinte! —

— „Monitoriu“ publicá unu decrecu ér' imbucuratoriu, prin care comun'a Craiov'a primesce legatulu lasatu prin testamentulu d. Grigorie Otetelisianu: bibliotec'a, instrumente de ingineria si de alte sciintie, cá midiu lóce ajutatórie la institutiunea junimeii; 8000 lei vechi pe fiacare anu cá adausu de stipendia pentru esternatu si la boseria St. Ionu Sebastianu cate 1000 lei pe anu.

— Pentru Tofaleni vedemu publicate contriburi si de pe la Drohoiu in „Ad. Nat.“. Asemenea fapte se ne redice anim'a la cele mai viue sperantie de fericire! Numai facusimile multe cá a d. Basiota si altu cate de mici pentru inaltiare in cultura si in concordia! Asia amu cetitu pe ceriu: „Romanus in hoc signo c+c vincet!“ —

— **Camer'a deputatiloru.** Din siedinti'a dela 8 Dec. scótemu aceste:

D. Blaremburg interpela pe d. primu ministru si ministru la lucrari politice asupra frasei din discursulu tronului privitórie la legatur'a caliloru ferate cu liniile austriace: vrea se scie de se va mantiené punctulu Orsiov'a.

D. ministru de lucrari publice, respundiendu, declara ca se afla in faci'a unei concesiuni, a unui contractu; déca camer'a a vrea a schimbá ceva, se exprime acea dorintia si dlui va aréta-o concesiunariloru, catu despre lini'a dela Brasiovu la Ocn'a a creditu, ca e bine s'o promita, fiinduca e in interesulu intregéi Moldove.

D. Blaremburg, desvoltandu interpelarea, exprime dorinti'a de a nu se tractá cestiunea cu precipitare. Nu se preocupa de interesele cutarui judeciu in parte, ci e vorb'a in genere de legarea caliloru nóstre ferate cu cele austriace. Dsa a vediu discursulu tronului o frasa privitórie la o concesiune si crede, ca guvernulu n'ar fi in dreptu a prejudecá cestiunea.

D. ministru de interne esplica, ca in discursu se vorbesce nu despre schimbarea punctelor, ci despre o conventiune; guvernulu nu e competente a

schimbá liniile votate, guvernulu inse vrea a uni punctele deja votate, prin o conventiune, care se va supune camerei; prin ea se ecsecuta legea votata de camera si concesi'a acordata.

D. Busoiceanu aréta, ca de mai multe ori judeciulu Gorju a cerutu, prin deputatii sei, se i se faca poduri si síósele, de si platea contributiuni etc. In discursulu tronului se dice, ca lini'a, care are se strabata Romani'a, are se tréca pe la Mehedinti. Austri'a a adusu calea ferata pana la fruntaria. Lini'a, care trece pe la Mehedinti costa pe tíera multu mai multu decatu déca ea s'ar face prin Gorju.

D. ministru presiedinte declara, ca nu se va face nici o schimbare in punctele, pe unde au se tréca liniile ferate, fara participarea corpurilor legiuitórie.

D. Ceauru Aslanu a facutu o interpelare in privinti'a licentiei presei si-a calumnialoru ce se publica contra Domnitoriului. D. Ceauru Aslanu cere o lege represiva(?). Ministrii declara, ca nu voriescu a face nici procese de presa, nici lege represiva, déca admitu a se votá de catra camera o propunere, care blamáza acea parte din presa, care a cadíutu in licentia. Dupa mai multa discutiune acea propunere se admite. —

Post'a nóua. Situatiunea se turbura. In Franci'a dep. Rochefort interpela pentru estradarea spaniolului Anquilo, adaugundu, ca guvernulu are dreptu de a se teme de republica, care e aprópe. — Rom'a parascesce sfaturile jesuitice si nici ca se ocupa de infabilitatea papei. — In Dalmati'a se totu aduna armata cu corturi, munitiune si proviantu. Morlacii totu se mai arunca si pradéza pe la maluri. Oficialele dicu, ca se supunu si se inchina. — In laintru confusiunea cresce. Se asigura, ca si Mai. Sa s'ar fi pronuciátu cu cuvintele: „Starea de adi este starea confusiunei generale.“ — Din Parisu s'a tramisu propunere de desarmare in optim'a forma, atatu la Vien'a catu si la Petersburg si Berlinu. Cine se incépa, ca Prusi'a si Rusi'a nu voru, ci mai voru dóra sant'a aliantia? — Primavér'a va alege. — Bethlen pledeza pentru uniune personala. — Dr. Hodosiu in 18 interpeléza pe min. de finantie, ca de ce nu se face conscriptiunea si dupa nationalitati si déca a pusu la cale se se faca? —

Nr. 2351—1869.

3—3

Escriere de concursu.

Pentru unu stipendiu de 120 fl. v. a. din fundatiunea fericitului Efraimu Iosifu Klein de Muntulu asemnatu gimnasistulu de VII. clase dela gimnasiulu greco-catolicu din Blasiu Octaviu Blasianu, si prin abdicerea aceluia, devenitu vacantu prin acesta pana in finea lui Decembre a. c. st. v. se escrie concursu.

Pentru dobandirea acestui stipendiu potu concura aceli teneri studenti nascuti transilvaneni, cari au in studia clasea generale I-a cu eminentia, si portare morale buna, — si care studiase in institutele de invetiamentu din Blasiu, dintre cari consangeniul piului fundatoriu „caeteris paribus“ voru avé preferentiá.

Concurentii la acestu stipendiu au de a-si tramite cererile loru concursuale instruite dupa recerintiile espresse in crdinatiunea consistoriale din 21 Augustu a. c. Nr. 1592 publicata in „Gazet'a Transilvaniei“ sub Nr. 64, 65, 68 pre terminulu deja prefíptu la subsemnatulu consistoriu metropolitanu. —

Blasiu in 29 Novembre 1869.

Consistoriu metropolitanu gr. cat. de Alb'a Iulia.

Casa de vendiare.

Casele domnului Ioane Toma Petcu in strat'a nóua de susu sub Nr. 152 suntu de vendiare din mana libera. Doritorii de a o cumperá se potu informá mai de aprópe despre pretiu in comptuariulu domnului Stefanu Poenariu cas'a din strat'a straielor Nr. 234, parteru. pl. 3—3

CURSURILE

la bursa in 23 Dec. 1869 sta asia:

Galbini imperateaci	—	—	5 fl. 83	cr. v. a.
Augsburg	—	—	121 „ 15	„ „
London	—	—	123 „ 75	„ „
Impromotulu nationalu	—	—	60 „ —	„ „

Redactoru respundietoru

IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui

IOANE GÖTT si fiu HENRICU.